

H A B İ B U L L A H

O zat (A.S.M) Allahın habibi ve onun mahbubu idi.

Her şeyi o zat- ı Zülcelâl yarattı. Her şey onundur. O halde O'nun olan her şeyde elbette ki; O'nun Habibiyle de alakadardır. Evet,her şey O'nunla ve O'da her şey ile alakadardır.

O her şeyi ve vazifesini bildiği gibi,her şeyde O'nu,O'nun vazifesini ve O'nun alemdeki yerini bilmektedir.

İnsanlık aleminde;melek,cin ve tüm canlılar aleminde en büyük yer tutan bir şahsiyettir O zat. (A.S.M)

Allahın yanında en büyük yer ona aiddir. İkincisi,ikinci bir zat ve şahsiyet yoktur. Ta ki,o olmazsa,o olsun!

Bir kimse düşünün ki;dünya ya gelmeden önce de,geldikten sonra da;hep ondan bahsediliyor. Hakkında seveni- (Tabir caizse) sevmeyeni;hep onu övüyor. Asırlardır O'ndan bahsedilip yazılıyorsa,elbette O'nu düşünmek,derinlemesine anlamak ve sevmek gerekmez mi?

Allah-ın habibi olanın,bizce mahbub olmaması hiç düşünülebilir mi? Elbette hayır ve asla..

O akılların muallimi ve kalblerin mahbubudur.

Âyette:” De ki; Eğer Allah-ı seviyorsanız,bana uyunuz,ta ki Allah-da sizi sevsin.”

Allah-ı sevmek rasulünü sevmek iledir. Rasulünü sevmek ise O’na ittiba etmek ve benzemektir.

İnsan için en önemli mes’ele;elbetteki Allaha muhabbet,O’nun rızasını tahsil ve O’nun için sevmek ve yine O’nun için buğzetmektir.

Kainatın da yaratılışında Muhabbet vardır. Allah’ın,Rasulünü sevmesiyle her şey var olmuştur. Hadis-i kudsi-de ki:” Sen olmasaydın,sen olmasaydın, felekleri,varlıkları yaratmazdım.” Alemin yaratılışının sebebi O ve O’na muhabbettir. İnsanın kalbine de o muhabbet konulmuştur.

Varlıklar O’nun varlığıyla var oldu ve şeref buldu.

Varlık binasının harcıdır O...

Var oluşun mayasıdır O..

Çünkü,varlıkların fihristi ve fihristesidir O..

O’nunla olan O’nun asrına saadet asrı,O’nsuz asra cehalet asrı denilmektedir. Her şey,asırlar bile O’nunla saadet bulmaktadır. O olmasaydı? Saadet asrı olur,insanlar saadeti bulabilirler miydi? Böyle bir asrı ve onun saadetler zincirini görebilirler miydi?

Her şeyi O'nsuz düşünmek,düşünmesi ve düşünülmesi bile korkunç!

O'nun sünnetiyle yollar var. O'nun sünnetinin olmaması,yol ve yollar kavramının yokluğu demektir.

O zat,elektrik üreten bir santral gibidir. İnsanlarda yanan bir ampul. Fişler O'nun prizine takılır ve takılı kalırsa,insanlar hem aydınlanır,em de aydınlatır.

Acaba bizler bir aydın mıyız? Etrafımızı ne kadar aydınlatıyor ve aydınlatabiliyoruz? Aydın geçinen aydınların,gerçek aydın olmaları;O'nun aydınlığından istifade etmeleri gerekir.

Fişi çek,düğmeyi kapat,şarteli indir. Alem bir zulme ve zulmete ğark olur. Her şey bir hiçe iner ve dönerdi. Ancak her şey bir düğmeye basmayla,nur ve ışık kaynağıyla irtibat kurmakla başlar.

İşte nur ve zulmetin,iman ve küfrün açık farkı..

Her şey bir vesileyle bilinir ve tanınır. O zat ise;doğrudan doğruya bilinmekte,kendini bildirmektedir. Araçsız ve vasıtasız. Çünkü O bizatihi nurdur.

Hasılı;Alem O'nun gelmesiyle nurlandı. Zira O'ndan önce alem nursuz,O'nun nuruyla teselli buluyor ve bekliyordu.

Alem O'na bir şey katmadı Fakat O aleme çok şey kattı. Pek çok şey verdi.

Varlıklar O'nunla var oldu,devamını O'nda buldu,O tam bir kuldu..

Habibullah

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.

Pazar, 26 Eylül 2010 13:25 -

O zat ümmeti için,insanlık için çok yandı. Sönmüş kalbleri o yaktı. Aşıklar O'nun aşkıyla yandı,kavruldu. Adeta Veysel Karâni o ateşi söndürmemek,sürekli yakmak ve yandırmak için görmedi,gitti. Ömür boyu o sevdıyla pişti.

O ateşler sönmesin..O'nun aşkıyla yansın,yanmaya devam etsin.

Mesele,böyle bir zatı bilmekte düğümlenmektedir. O'nu tanımanın yolu da;O'nun halkasında yetişen farklı farklı alanlardaki zatlara tanımakla,bilmekle olur. Bütün üstün şahsiyetler feyzini O'ndan almıştır. O bir feyiz kaynağıdır. Hulefa-i Raşidin,Sahabe,Tabiin,Ebu Hanife,Şafii ve Fatihler...

Bernard Shaw şöyle diyor:" Muhammedin dininin yarının Avrupasında kabul göreceğini bildiriyorum. Bu gün dahi bu din kabul görmeye başlamıştır.

" İkiros" a mensub adamlar ortaçağlarda cehalet sebebiyle ve menfur taassublarının tesirinde kalarak İslâmı en karanlık renklerle tasvir etmeğe çalışmışlardır.

Gerçek şudur ki;onlar Muhammed-den ve O'nun dininde aşırı derece de nefret edip,O'nu İsa'nın bir düşmanı olarak görüyorlardı.

Ben ise Muhammedi,insanlığın kurtarıcısı olarak görüyorum. Ve bunu iddia etmenin vacib olduğuna kaniim."

30-08-1996

Habibullah

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.
Pazar, 26 Eylül 2010 13:25 -

MEHMET ÖZÇELİK